Harns (कार्यामा) Çârng. in Nigh. Pr.

श्चेतमूल n. und ेमूला f. Boerhavia procumbens Mad. in Nigh. Pr. neutr. Sugn. 2,374,21.

च्रेतमेक् bei Wise 361 irribümlich für शीतमेक्, wie aus der Vergleichung von Bulvape. 7 hervorgeht.

श्चेतमाद m. N. eines Krankheitsdämons Harry. 9357.

श्चेतप् (von श्चेत), °यति = श्वेताश्चमाचष्टे und श्वेताश्चेनातिक्रामित Dnirup. 35,86. Vop. 21,15.

श्चेतर्यावन् adj. (f. ्यावरी) weiss fliessend oder N. pr. eines Flusses RV. 8,26,18.

श्चेतर्क adj. hellroth AK. 1,1,4,25. H. 1395.

श्रीतरञ्जन n. Blei ÇABDÂRTUAK. bei WILSON.

श्रेत्य m. der Planet Venus Çabdan. im ÇKDn.

श्चेतर्हिम m. N. pr. eines in einen weissen Elephanten verwandelten Gandharva Kathâs. 36,13. fgg.

श्रेतर्स n. Buttermilch und Wasser zu gleichen Theilen gemischt H. 409, Schol.; vgl. श्रेत 4) d).

श्रीतराजी f. eine best. Pflanze, = चचेएडा Rican. im ÇKDR.

श्वेतरावक m. Vitex Negundo (निर्मुएडी) Lin. RATNAM. 110.

श्चेतत्र्रप्य n. Zinn H. ç. 159.

श्चेतराचिम् m. der Mond HALAJ. 1,42.

श्चेतराक्ति m. 1) eine best. Pflanze, = प्रक्तराक्ति Rigan. im ÇKDR. — 2) ein N. Garuda's Çabdirthar. bei Wilson.

श्चेतलोध m. = परिकालोध RAGAN. im ÇKDR.

म्रोतलोव्हित m. N. pr. eines Schülers des Çveta (einer Incarnation Civa's) Verz. d. Oxf. H. 52,a,16.

য়নবল্প m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2575. য়নবলা f. N. zweier Pflanzen: = স্থানিবিদা und সুল্লাবলা Rigan. im ÇKDa.

श्रेतंवत्सा adj. f. ein weisses Kalb habend: eine Kuh Kars. 11,5 in Ind. St. 3,465,1. TS. 1,7,3,7. Çar. Ba. 5,3,2,1.

श्चेतवल्कल m. Ficus glomerata Gațâdu. im ÇKDR.

য়तवित्रम् (von श्रेत + वस्त्र) adj. weiss gekleidet Kîlakaka 1,153. श्रेतवित्रम् m. 1) der Mond H. 104. — 2) Bein. Arguna's Gatadh. im ÇKDa.

श्चेतवाहारू oder °कत्त्प m. N. des 1ten Kalpa oder 1ten Tages im Monat Brahman's Verz. d. B. H. No. 1175. 1245. Verz. d. Oxf. H. 63, b, 19. 300, a, 6. Titel eines Abschnitts im Vaju-Puraṇa 67, b, No. 117. 84, b, 6. 7. Verz. d. Pet. H. 40. श्वेतवाहार्त्तीर्थ n. Verz. d. Oxf. H. 67, a, 6. 7.

श्चेतवार्त्ताकिनी s. eine best. Psanze, = श्चेतबृक्ती Rāśan. im ÇKDa. श्चेतवासम् m. ein weiss gekleideter Mönch Halás. 2,189.

श्चेतवाकु adj. mit Schimmetn fahrend; nom. voc. वास्, acc. वाक्स्, instr. वाक्रा (?) und श्चेतीका; du. वोम्याम् P. 3,2,71 nebst Vartt. 8, 2,67. Vop. 26,65. 3,102.107.fgg. fem. वाक्री (?) und श्चेतीकी 4,12.

श्चेतवारु adj. mit Schimmeln fahrend; m. ein Bein. Arguna's MBH. 3,10847. nach ÇKDa. auch ein Bein. Indra's.

श्वतवाकृत 1) adj. mit Schimmeln fahrend. — 2) m. a) der Mond Taik.

3,3,265. H. c. 10. H. an. 5,33. Mrd. n. 248. — b) eine Form Çiva's Hariv. 7987. 7990. — c) ein Bein. Arguna's Trik. H. an. Mrd. MBH. 1,7374. 3,10532. 4,1349. 1375. 1382. Verz. d. B. H. 114. — d) ein Bein. Bhadracva's Verz. d. Oxf. H. 58,a,35. — e) N. pr. eines Sohnes des Ragadhideva Hariv. 2033.

श्चेतवाव्हिन् m. ein Bein. Arguna's Çabdan. im ÇKDn.

श्चितवृत m. Crataeva Roxburghii Rićan. im ÇKDR.

ম্নিলন m. pl. Bez. einer Secte Hall in der Einl. zu Väsavab. 33.

श्रतशापुद्धा f. ein best. Strauch Ridan. im ÇKDR.

श्चेतशिशपा f. eine best. Pflanze, = श्चेतचिह्निका Rigan. im ÇKDa.

ञ्चेतिशिख m. N. pr. eines Schülers des Çveta (einer Incarnation Çiva's) Verz. d. Oxf. H. 52, a, 15.

श्चेतिशियु m. eine weiss blühende Moringa Вийчлрк. im ÇKDR.

श्चेतशीर्ष m. N. pr. eines Daitja Harry. 12939.

श्चेतपुङ्ग m. Gerste Gațâdu. im ÇKDR.

श्चेत्रपूरण m. ein best. Knollengewächs, = वनपूरण Rián. im ÇKDn. श्चेत्रशिल m. N. pr. eines best. Berges Harry. 2437 (hier vielleicht Schneeberg). Kathis. 118,93.96.

श्रेतशिलम्य (von श्रेतशिल) adj. aus weissem Stein —, aus weissem Marmor gemacht Riéa-Tab. 6,302.

श्रेतमर्प m. Crataeva Roxburghii Garadu. im ÇKDR.

श्रेतमर्पप m. weisser Senf, ein weisses Senfkorn H. 1180. Verz. d. Oxf. H. 51,5,25.

श्रेतसार m. 1) Acacia Catechu Willd. Garadh. im ÇKDR. eine weiss blühende Ac. Cat. Rägan. in Nigh. Pr. — 2) Sandel Aush. 82.

श्रेतिसिंकी f. = श्रेतबृक्ती Riéan. im ÇKDa. unter dem letzten Worte. श्रेतिसिंड m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2570.

श्रेतम्रमा f. eine weiss blühende Vitex Negundo AK. 2,4,2,51.

श्चेतस्पन्दा f. Clitoria ternatea Rágan, im ÇKDR, eine weiss blühende Mad, in Nigu, Pa.

श्चेतकृत् m. eine Schlangenart Suca. 2,265,17.

- 1. श्रेतक्य m. ein Schimmel, Bez. des Rosses von Indra Trik. 1, 1, 60.
- 2. श्रीतरूप adj. weisse Rosse habend; m. ein Bein. Arguna's H. 709.

ञ्चतक्तिन् m. ein weisser Elephant, Boz. des Elephanten Indra's Garabe. in Verz. d. Oxf. H. 191, a, 40. Buöripr. im ÇKDr.

श्वेतात (श्रेत → श्रत) m. (sc. मोम) eine best. Soma-Pflanze Suça. 2, 164,14. 168,17.

श्वेताएउ (श्वेत + म्र°) adj. einen weissen Hodensack habend: Hengste MBH. 7,1015.

श्चेतात्रेय (श्चेत + श्रा°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 18, b,4. 19,a,9.

श्चेताहि (श्चेत + श्व°) m. N. pr. eines Berges Harry. 13070. Belig. P. है,8,4 (= कैलास Comm). Vgl. श्चेतपर्वत.

श्चेतानुलोपन (श्चेत + म्र°) adj. weiss gesalbt, Beiw. und Bein. Bala-rāma's MBH. 9,2156. 2760 (°लेपन: mit der ed. Bomb. zu lesen).

श्चेतानूकाश (श्चेत + শ্ব॰) adj. weiss scheinend TS. 7,3,43,1. ÇĂÑKII. Ba. 14,1 (श्वेता: प्रात्ता वेषाम् Comm.).

श्वेताम्बर् (श्वेत + श्र°) adj. weiss gekleidet; m. 1) Bez. gewisser Gaina-